

מערכת השליטה והקשר באגד-קרב פלוגתי

הפלוגה הרובאית, במבנה המקובל, איננה עשויה לשלוט על כל איתם גופים וכלי-נשק, אשר פעולה במסגרת אגד-קרב פלוגתי מעמידה לרשות מפקד הפלוגה. בניגוד ליחידות בדרג-מבנה גבוה יותר, אשר לכל אחת מהן ישנה מפקדה, שכל תפקידה הוא לסייע למפקד בקיום שליטתו על היחידה, הרי כל אשר יש לו, למ"פ, אינו אלא הוא-עצמו, סגנו והרס"פ. במידה ומפקד הפלוגה הופך להיות לחולש ולמנצח במישרין גם על מספר גדול של כלי-נשק ויחידות-משנה מסייעים — וביכולתו אף להזמין, לפי הצורך, כלים נוספים — הרי ספק הוא אם יוכל עוד לבצע גם את תפקידו הראשוני: פיקוד בלתי-אמצעי על שלוש מחלקות רובאיות ועל כלי-הסיוע הפלוגתיים.

מכשיר זה משמש לקשר בין הפלוגה לגדוד או אף לרגימנט, וכן לקשר עם מטוס התצפית. רשת הסיוע המיוחדת של מרגמות בנות קוטר 81 המ"מ, והמרגמות הכבדות בנות 4.2 האינץ' — אף היא מבוססת בצבא ארה"ב על המ.ק. 300. כפי שצויין ברשימה, נוצל מכשיר זה לעתים קרובות אף לקשר בתוך הפלוגה (בין המחלקות), דבר אשר איפשר את מתן מ.ק. 536 כמעט לכל כיתה בפלוגה.

מ.ק. 619 הנו מכשיר הקשר המצוי אצל קצין התצפית הארטילרי הקדמי. זהו המכשיר הנייד שבמסגרת פחת שלושת המ.ק.ים המהויים את רשת הסיוע הארטילרית: המ.ק. 610, הכבד והחזק שבין כולם, משמש את סוללת התותחים; המ.ק. 608, אף הוא כבד במידה כזו עד שאין לשאתו בפעולה, משמש את המת"צ (מוצב התצפית); ואילו המ.ק. 619 משמש את הקת"ק (קצין תצפית קדמי). מכשיר זה דומה במשקלו ובתכונותיו למ.ק. 300, פרט לכך שהנו מכשיר גבישי, בעל שני גבישים קבועים מראש. טוח הפעולה של מ.ק. 619 הוא כ-5—8 ק"מ.

אלה הם מכשירי הקשר האלחוטי העומדים ברוב המקרים לרשותו של מפקד אגד-הקרב הפלוגתי, כפי שמתארו הקפיטן ברי בסקירתו. אין ספק שמצויות בהם מגבלות רבות; אך יתרונם הגדול הוא בכך, שמכשירים אלה הם ניידים, פשוטים להפעלה, ואינם מסרבילים סרבול יתר את המפקדים שבפלוגה ע"י מספר רב של קשרים.

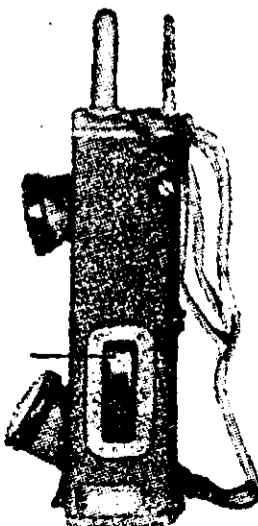
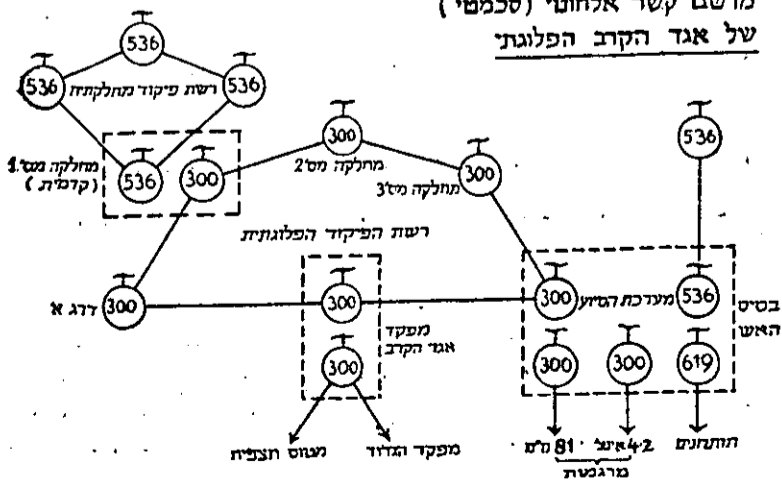
השיטה המתוארת ע"י קפיטן ברי, יש לשער שאמנם השיבה על מרבית בעיותיו באופן המניח פחות או יותר את הדעת. יצירת "בסיס-האש" המרכז בתוכו את כלי-הנשק המסייעים ואת קציני-הבקרה המפעילים אותם כלי-הנשק שאינם חלק אורגני של הפלוגה — הרי היא משחררת את המ"פ מן הטיפול בבעיות הכרוכות בפיקוח בלתי-אמצעי על כל אלה. אולם מנגנון השליטה כולו חייב להיות פשוט ונייד ביותר, כי אורח הלחימה של פלוגה רובאית אינו מאפשר את הקמתה והפעלתה של מערכת שליטה וקשר מסורבלת.

יש לזכור שהפלוגה הרובאית איננה יכולה לסמוך על אמצעי קשר סטטיים; ובקרב התקפה, באופן מיוחד, אמצעי הקשר העיקריים שלרשות הפלוגה הם הרצים ומכשירי האלחוט הניידים. במקרים רבים אין הרצים יכולים לבוא בחשבון לקיום הקשר בין המחלקות לפלוגה; ועוד פחות מכן עשויים הם לשמש להפעלת הנשק המסייע. מכאן, שהסכוי להצלחת פעולתו של אגד-קרב פלוגתי — הצלחה, שלשם השגתה הכרחית הפעלתם של כל הגורמים והכלים העומדים לרשות ה"אגד" — תלוי בראש וראשונה במערכת מכשירי האלחוט.

מכשיר היסוד לקיום הקשר בתוך הפלוגה הוא המ.ק. 536. מכשיר זה הנו נייד ביותר (משקלו כ-2½ ק"ג בלבד) וניתן לשאתו ביד אחת. המ.ק. 536 הוא מכשיר-דיבור, הפועל על גביש קבוע, כך שאין אפשרות להחליף את גל הרשת תוך כדי הפעולה; אך, מאידך-גיסא, אין גם כל חשש שמא יצא מכשיר מסויים מן הרישות. הטוח הבטוח שלו הוא ל-1—1½ ק"מ.

מכשיר זה משמש לקשר בין המ"פ למחלקותיו, קשר פנימי בתוך המחלקות, וקשר בין המרגמות בנות קוטר 60 המ"מ לבין בקרי-האש הניידים שלהן. מכשיר האלחוט העיקרי בשביל הקשר מן הפלוגה ולמעלה הוא המ.ק. 300. מכשיר זה הנו האופיני לפעולה בשדה. אף כי הנו כבד יחסית (כ-18 ק"ג), ומחייב קשר מיוחד אשר ישארו (קשר שאיננו מסוגל לכל פעולת קרב נוספת) הריהו נייד ביותר. המ.ק. 300 פועל על 40 ערוצים הניתנים לרישות בנקל, משנקבעו ערוצים אלו — רק לעתים רחוקות ביותר יצא המכשיר מן הרישות. הטוח הבטוח שלו הוא כ-4—5 ק"מ, אף כי יש וניתן להתקשר עמו למרחקים גדולים פי כמה.

מרשם קשר אלחוטי (סכמטי) של אגד הקרב הפלוגתי

הרכסים ועלו עליהם. תותחי הטנקים והקנים-ללא-רתע בני 75 המ"מ ירו לעבר „בונקרים“ (מחפורות) ועמדות של האויב, שנודעו לנו או שוערו על ידינו; בעוד המקלעים-ה„כבדים“* — ומקלעי ה-0.50 האינץ', כפול-ארבע**, שעל חצאי-הזחלים — מכסים במסך-של-אש את המדרונות המוחזקים ע"י האויב. האש הארטילרית שנורתה על המדרון הקדמי של היעד הפעילה מרעומי-קורבה כנגד העמדות הבלתי-מכוסות, מרעומי-השהיה — כנגד העמדות המכוסות-מעל. המרגמות הטילו את אשן על המדרונות האחוריים, אשר אפשר היה כי מוסתרים בהם ריכוזי-כוח-האדם ועמדות-המרגמות של האויב. שעה שהרובאים הגיעו לטוח-ההסתערות — החלו בהטחת אש-תוך-כדי-הילוכם. ככל שהת-קרבו יותר אל עמדות האויב — הגבירו את עצמת ה„אש-תוך-הילוך“ שלהם. האש-המסייעת היתה נשאת מוטלת על עמדות האויב עד לשניה האחרונה האפשרית, שעה שהיה כבר הכרח להעתיקה אל-כלפי מטרות חדשות — באגפי היעד או קדימה יותר, אל רכסים שמעבר לרובאים המסתערים. בדבד עם העתקת האש-המסייעת פתחו הרובאים את ההסתערות ברובה-מכודן. הם נצמדו במהירות לאויב (הנסיון הורה לנו, כי ככל שהנך נצמד מהר יותר אל האויב, כן קטנות אבידותיך). משנצמד החייל אל האויב, הופך הקרב להיות מאבקו-הוא של כל פרט ופרט. החייל האמריקאי היה סבור כי בהתנגשויות אלו הוכיח את עליונותו על הצפון-קוריאני ועל הסיני.

ברגע שהמחלקה-המסתערת קנתה לעצמה אחיזה

* בקוטר 0.3 אינץ', מקוררי-המים, שבפלוגה המסייעת. — המער.
** הלא הם המקלעים הכבדים האמתיים, לפי החלוקה הנהוגה. — המער.

בשטח-הרמה, יש להמשיך במלוא המרץ בהתקפה עד אשר ילכד שטח-הרמה כולו. מהירות ותוקפנות הנן חיוניות מן הרגע שנפרצה מערכת-ההגנה של האויב. במידה ומחלקת-ההסתערות מסוגלת להמשיך בהתקפה, הרי היא נעה שוב קדימה, ללא-שהיה; וה„מחלקה-התומכת“ (מחלקת-הרזרב) מונעת מיד בעקבותיה — לתפוס את השטח שנשאר מאחורי מחלקת-ההסתערות; כן זה מתפקידיה שלה גם לבער אחרי כל אנשי האויב המתחבאים עוד במחפורות או בשוחות. „מחלקת-הרזרב“ זו — הנעזרת, כנ"ל, ב„מחלקת החמישית“ — עוסקת בפינויים של הנפגעים ושל שבויי-המלחמה שנשבו ע"י המחלקה המסת-ערת, — באופן שמחלקת-ההסתערות משוחררת לניצול ההצלחה שהושגה על-ידיה. קציני-התצפית, וכלי-הנשק המסייעים הכבדים-יותר, מדלגים אף הם לפנים עם מחלקת-הרזרב, כך שיוכלו לסייע להמשך ההתקפה.

ברגע שמושגת המטרה הסופית של אותו יום, מתחיל במלוא המרץ שלב ההתארגנות-מחדש וחידוש מלאי-האספקה. כל המאמצים מכוונים להתארגנות-מחדש, לקבלת אספקה מחודשת, להתחפרות ול„סגירת המערך“, עוד בטרם יחשיך. כי הלילה הוא הזמן בו נוהגים הכוחות הסיניים והצפון-קוריאניים לערוך את התקפות-הנגד שלהם.

ואז, ברגע שהמתחם הפלוגתי מאורגן; הנפגעים והשבויים פונו; מלאי-המזון, המים והתחמושת סופק לכל; מערכת-הקשר הוקמה; תכנית-האש בערכה; וכן (דבר, שיתכן וייראה כמשונה לותיקיה של מלחמת-העולם) התכנית-לנסיגה מוכנה — יכול, סוף סוף, מפקד אגד-הקרב לפוש מעט, ולחטוף מספר רגעי שינה — עד אשר יצלצל הטלפון, והמג"ד הנה מודיע לו איזהו ההר שפלוגתו חייבת לכבשו ביום המחרת. הר ארוך אחד אחר משנהו.

משדה-הקרב. הטלה כזאת של רזרב אינה כלל תמרון שבפעולה, אלא למעשה התחלת פעולה חדשה! אפשר עוד להביא דוגמות כהנה וכהנה על אי-תיאום קיצוני בין הרזרב לכוח הראשוני. אין להבין תופעה זו אלא כמסקנה מההנחה, שעוד יש בין מפקדינו שאינם מבינים את מהותו של הרזרב הלכה למעשה, או לפחות אינם מאומנים, עיונית ומעשית, בשימוש בו.

על הרזרב — (טוף מעמ' 88)

הפועל, הן מבחינת כוונותו והן מבחינת מקום-הצבתו. בקרב האחרון על עיראק-מנשיה („כיס-פלוגיה“) שימשה בין השאר יחידת-ג'יפים. מפקד יחידת הג'יפים לא קיבל שום פרטים על התכנון של הקרב, פרט להוראה כללית לעמוד הכן עם יחידתו בשעות הערב. כשהוטלה יחידת הג'יפים, היה הדבר לאחר שמרביתו של הכוח כבר נסוג